

[Rager.]

perioden fra 1. Januar 1935 til 30. April 1935 —, da har den tabt sin Berettigelse, og da tror jeg heller ikke, det er en Valutaattest, der befinder sig paa et Sted, hvor det drejer sig om en levende Forretning.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om nye Importører tror jeg, det ærede Medlem Hr. Prieme har misforstaaet mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen beklagede sig ikke over, at der ikke var givet noget til nye Importører — det staaar jo ogsaa i Loven, det er fastlagt —, men han pegede paa, at den Fordeling, som var sket af det til nye Importører til Raadighed staaende Valutabeløb, var forkert, idet Beløbet netop var blevet fordelt ud over alt for mange, saaledes at de enkelte ikke paa Grundlag af det Attestbeløb, de fik, kunde forventes at drive en virkelig Forretning. Nu er det mig bekendt, at det vistnok er paa Grundlag af en Indstilling fra Erhvervsorganisationerne, at dette sker, men ikke desto mindre har der over for mig været fremført flere Klager gaaende ud paa, at man inden for de forskellige Erhverv ikke har været tilfreds med den Maade, hvorpaa det er sket. Jeg henstiller, at man i Udvalget tager ogsaa denne Sag op til Undersøgelse. Jeg anser det for rigtigt, at hvad der maatte kunne indvindes, hvis nogle af de af mig foreslaaede eller andre Ændringer gennemføres, hvorved altsaa Beløb kommer til Raadighed, som hidtil har været beslaglagt, at disse da for en afgørende Del kommer nye Importører til gode, medens en Del af dem naturligvis maa beslaglægges under Hensyn til Udviklingen af Firmaer, der hidtil har faaet tildelt paa Grundlag af 1931, og som har levet deres Liv videre og maaske er i Vækst, medens andre, der har faaet tildelt efter samme Grundlag, nu er afgaaet ved Døden.

Jeg skal endnu kun gøre den Bemærkning, at jeg paa et Punkt har stærk Sympati med de Udtalelser, der er fremsat fra Direktør Hartz i Industriraadet og Fabrikant Hans L. Larsen angaaende Bestemmelserne i Lovforslaget §§ 4 og 5. Det siges, at de der foreslaaede Ændringer sikkert vil betyde en Besværliggørelse af en rationel Administration. Det er naturligvis teoretisk rigtigt, at Erhvervene kræver at komme med i Arbejdet. Kan de gøre det i Praksis uden at hemme, ja, saa er det kun godt, at en Overvaagning finder Sted, og jeg vil haabe, at det lykkes at finde en saadan Fremgangsmaade ved Behandlingen af disse Sager,

at det ikke bliver et Omsvøbsdepartement, der skabes. De er vel en Følge, de stærke Krav, der er rejst her, af, at man fra visse Sider har mistænkeliggjort Valutakontorets Administration. Jeg beklager, at dette er sket, og at det muligt skal føre til et Omsvøbsdepartement, som man maa anse for ganske overflødig; man kan i hvert Fald have sin Tvivl om, at de paagældende virkelig er i Stand til at trænge til Bunds i de Sager, de skal beskæftige sig med, inden for en rimelig Tid.

Men, som sagt, alle disse Ting har ikke med Lovens Princip at gøre, det er Ting, som bør behandles i Udvalget, og som man maaske vil mene, at jeg kunde have ventet med at fremdrage, til vi kom i Udvalget. Jeg har dog netop villet gøre det her for over for Offentligheden at sige, hvad det efter mit Skøn kommer an paa for Erhvervenes Mænd i Øjeblikket: ikke saa meget at tænke paa en Afviklingslov som at forberede sig til at forhandle med om en Lov, der i hvert Fald skal gælde den Tid, Rigsdagen vedtager den for, og gøre den saa god for Erhvervene som muligt.

Et Arbejde for en Afviklingslov har jo nu vist sig foreløbig at give slette Resultater; at man i Princippet kan begynde at drøfte en Afvikling og have smukke Forhaabninger i saa Henseende, det er jo en anden Sag.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det var den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Rager fremdrog Spørgsmaalet om nye Importører, der gav mig Anledning til at bede om Ordet. Forholdet er nemlig det, at hele dette Spørgsmaal stort set er ordnet efter Forslag af en af det ærede Medlem Hr. Ragers nære Meningsfæller, Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse Hr. Valdemar Sørensen. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Rager, som jo synes at ville slaa sig til Ridder paa dette Spørgsmaal: Hvorledes vil det ærede Medlem ordne dette Spørgsmaal praktisk? Jeg har liggende nede paa min Plads en Liste over en lang Række Varer, hvoraf der i 1934 i de første 9 Månedes af Aaret ikke er tilladt en Indførsel, der andrager 10 pCt. af Indførselen af den samme Vare i samme Tidsrum af 1931. Nu kan det jo sikkert ikke være det ærede Medlem Hr. Rager ubekendt, at netop paa de Omraader, hvor alle Nyimportørerne samler sig, er Bevillingerne mindst. Jeg vil